

Dział urzędowy.

Wyższy Urząd Ubezpieczeń w Poznaniu ustanowił pismem z dnia 9 marca 1922 l. dz. 120/22 A. przeciętne zarobki roczne, które mają służyć za podstawę do obliczenia rent z nieszczęśliwych wypadków, jakim zwykli robotnicy rolni lub leśni ulegli względnie ulegną po 31 grudnia 1920.

Te zarobki przeciętne są równe na całe Województwo Poznańskie i wynoszą:

A. W razie wypadków jakie zasady w roku 1921 dla mężczyzny poniżej 16 roku życia 3000,— mk., od 16 do 21 roku życia 5250,— mk., ponad 21 lat 6210,— mk., dla kobiet poniżej 16 roku życia 2430,— mk., od 16 do 21 roku życia 3480,— mk., ponad 21 lat 3750,— mk.; w tych przypadkach oblicza się renty od powyżej podanych przeciętnych zarobków rocznych.

B. W razie wypadków po 31 grudnia 1921 dla mężczyzny poniżej 16 roku życia 54000,— mk., od 16 do 21 roku życia 68400,— mk., ponad 21 lat 99000,— mk.; dla kobiet poniżej 16 lat 36900,— mk., od 16 do 21 roku życia 61200,— mk., ponad 21 lat 61200,— mk.

Powyzsze podaje do wiadomości z nadmienieniem, iż ustalone renty w wypadkach, które wydarzyły się po 31 grudnia 1921 będą ponownie ustalone. Przeto wzywam wszystkich zainteresowanych do stawienia wniosków o podwyższenie renty. Wnioski te należy stawić do Wydziału Powiatowego w Kościanie.

Pp. sółtysów upraszam o natychmiastowe ogłoszenie powyższego w gminach.

Kościan, dnia 5 lipca 1922.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego,

Starosta
Cegiłka.

W sprawie dowodów osobistych.

Powołując się na tatejsze obwieszczenie z dnia 6 czerwca 1922 r. — Nr. 46 Orędownika Powiatowego — podaje niniejszem do wiadomości, że termin wymiany przez optantów na rzecz Niemiec dowodów osobistych polskich na niemieckie paszporty wzgl. wykazy osobiste został przedłużony do dn. 31 lipca rb. włącznie.

Kościan, dnia 11 lipca 1922.

Starosta
w z. Kaźmierowski,
sekretarz powiatowy.

Zatwierdziłem wybór gospodarza Stanisława Piątka z Lubinia jako skarbnika katolickiej gminy szkolnej w Lubiniu.

Kościan, dnia 10. czerwca 1922 r.

Starosta
Cegiłka.

Podaję niniejszem do wiadomości, że dotychczas wydawane znaczki chlebowe tracą z dniem 15 bm. swą ważność. Ze względu tego osoby będące jeszcze w posiadaniu znaczków chlebowych winne takowe do dnia 15 bm. oddać piekarzowi. Ponieważ przedłożone znaczki chlebowe po upływie wyżej podanego terminu nie będą więcej uwzględniane.

Pp. Piekarze winni zebrane znaczki chlebowe zwrócić w Urzędzie Handlowym Starostwa póki 11 najpóźniej do 20 bm.

Kościan, dnia 13 lipca 1922.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego,
Starosta
Cegiłka.

Dotyczy: uregulowania zaopatrzenia w mięso terytorjum Górnego Śląska.

Do wywozu materiału rzeźnego na Górny Śląsk potrzebne jest osobne zezwolenie. Wszystkie firmy kupańskie, mające samlar wówońić materiał rzeźny na G. Śląsk, winny wnieść prośby o udzielenie takiego zezwolenia do Nadzwyczajnego Komisarjatu dla zwalczania drożdżyny (dział mięsny) w Warszawie (Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych) ul. Senatorska 15.

Transportów nie zaopatrzonych takimi zezwoleniami nie wolno wypuszczać na obszar Śląska Górnego.

Bliższych szczegółów udziela starostwo.

Kościan, dnia 14 lipca 1922.

Starosta
wz. Kaźmierowski,
sekretarz powiatowy.

ciągle zachodzą jeszcze nieszczęśliwe wypadki przejechania na niestrzeżonych przejściach dróg na torach drugorzędnych kolei żelaznych. Jak statystycznie udowodniono powstają nieszczęścia te w przeważnej części z winy woźniców, którzy nie zachowali potrzebnej ostrożności i baczności albo też w swawolny lub niedbały sposób pokusili się przed nadjeżdżającym pociągiem tor kolejowy przebyć.

Celem zapobieżenia dalszym wypadkom nieszczęśliwym nakazuje się wszystkim woźnikom przy przejściach kolejowych jaknajwiększą ostrożność. Równocześnie zwraca się uwagę na to, że przez niebaczny przejazd przez tor kolejowy narażają nie tylko swoje życie, ale w dodatku mogą być podług § 316 ustawy prawa karnego dla Rzeszy karani.

Urzędy policyjne mają obowiązek przeciw wypadkom tego rodzaju jaknajenergiczniej występować, a zapadłe wyroki do publicznej wiadomości podawać.

Obwieszczenie niniejsze winny Zarządy miejscowe kilkakrotnie podług zwyczaju miejscowego ogłosić.

Powyzsze podaję do wiadomości.

Kościan, dnia 13 lipca 1922.

Starosta
wz. Kaźmierowski,
sekretarz powiatowy.

Rozporządzenie

Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 czerwca 1922.

o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Na podstawie artykułu 6 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1.

Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wozenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt jako to: kierownicy pojazdów mechanicznych, woźnice, cyklisi, jeźdźcy i poganiacze zwierząt, obowiązani są trzymać się prawej strony drogi (w kierunku jazdy) i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, winni usunąć się ze swymi pojazdami lub zwierzętami na prawo.

Również winni zboczyć na prawo gdy zostają wyprzedzeni, natomiast gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku, winni zboczyć na lewo.

Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzedz wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrzeżony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§ 2.

Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrzyżowaniach i znaczących spadkach.

§ 3.

Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karane na zasadzie art. 21 i art. 22 powołanej ustawy z dn. 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656.)

§ 4.

Dla miast, w których ruch na liniach kolei miejskich (tramwajów) odbywa się w lewo, do czasu przeprowadzenia koniecznych zmian technicznych, celem przystosowania linii do ruchu po prawej stronie, które winno nastąpić nie później niż w ciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, wojewodowie uregulują bezpieczeństwo i porządek miejscowego ruchu publicznego ze względu na tymczasową różnicę kierunków jazdy kolei miejskich, a innych pojazdów.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński.

Dział nieurzędowy.

* W stan spoczynku przeszedł p. Starosta Krajowy Wyczyński. Onegdaj w godzinach przedpołudniowych odbyło się na sali sejmikowej w machu Starostwa Krajowego uroczyste pożegnanie p. Starosty Krajowego przez Wydział Krajowy oraz rzędników.

* **Mysłowice G. Śląsk.** (Wieża Odrodzenia)

W Sosnowcu zawiązał się komitet, który postawił sobie za zadanie zamienienie słynnej wieży Bismarcka na wzgórzach pod Mysłowicami na wieżę Odrodzenia by zadokumentować przed ludnością G. Śląska, że stara pamiątka władzy niemieckiej w trójkrólestwie 3 cesarzy należy już bezpowrotnie do przeszłości. Podwyższenie wieży, zakończonej Orłem polskim, umożliwi widzenie z tej wieży, Karpat, Częstochowy, Odry i niżu nadwiślańskiego.

ODEZWA.

80-letnia staruszka, wnuczka Tadeusza Kościuszki pozostaje bez środków do życia i sposobu zapracowania.

Kwestja zabezpieczenia jej starości, do czego chyba ma prawo, na pamięć swego wielkiego dziadka stryjecznego, nie załatwiona.

Należy oczekiwać, że zanim rząd polski pomyśli o jakimś godnym jej zabezpieczeniu nie odmówią większych datków sfery posiadające.

Tak powyższe, jak i okoliczność, że wymieniona wnuczka Tadeusza Kościuszki, wskutek wojny straciła wszystko, co posiadała, potwierdzili: Ks. Dr. Zygmunt Hr. Lubieński, Prałat domowy Jego Świątobliwości i Proboszcz Parafji Narodzenia N. M. P. w Warszawie, Kurja biskupia Łódzka i Wojewoda Łódzki Dr Garapich.

Prócz tego kancelarja Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej, pismem z dnia 11. V. 1922 L. 1184/22 stwierdza, że marszałek Trąpczyński odesłał sprawę zaopatrzenia rządowego, dla wyżej wymienionej do Ministerstwa Pracy i Opieki społecznej.

Z powodu jednak, że sprawa ta dotąd uregulowana nie została, — prawdopodobnie — w obecnych warunkach nie prędko uregulowaną zostanie, — a staruszka nadal w Grodnie pozostaje bez środków do życia, przeto Redakcja „Dziennika Grodzieńskiego“ otwiera listę doraźnych składek — z tem, że: „Dwa razy daje, kto zaraz daje“.

Składki uprasza się nadsyłać pod adresem; Redakcja „Dziennika Grodzieńskiego“, Grodno, Zaulek Aleksandrowski Nr. 8 (Konto P. K. O. Warszawa Nr. 80.111).

GRODNO, w lipcu 1922.

Dr. E. Arnold,

b. starszy lekarz szpitala kopalni „Hr. Renard“ w Sosnowcu, osiedlił się

👉 w KRZYWINIU. 👈

Dom Dr. Antoniewiczowej.